

Bewacyzumab

Bewacyzumab to lek do terapii celowanej stosowany w leczeniu różnych rodzajów nowotworów.

Co to jest bewacyzumab?

Bewacyzumab to lek stosowany w leczeniu różnych rodzajów nowotworów. Podane tutaj informacje najlepiej czytać w połączeniu z naszymi ogólnymi informacjami o rodzaju nowotworu, na który cierpi dana osoba.

Bewacyzumab należy do grupy leków do terapii celowanej znanych jako przeciwciała monoklonalne. Jest on także inhibitorem angiogenezy.

Bewacyzumab działa na białko nazywane czynnikiem wzrostu śródbłonna naczyniowego (VEGF). Białko to pomaga komórkom nowotworowym wytwarzać nowy system dostarczania im krwi. Działanie na VEGF ogranicza ilość tlenu i składników odżywczych dostarczanych do guza. To sprawia, że guz kurczy się lub przestaje rosnąć.

Lekarz objaśni tę metodę leczenia oraz związane z nią możliwe skutki uboczne, zanim pacjent wyrazi zgode na jej zastosowanie.

Sposób podawania bewacyzumabu

Bewacyzumab podaje się w trybie ambulatoryjnym. Można go otrzymywać samodzielnie lub z innymi lekami przeciwnowotworowymi. Zazwyczaj podczas leczenia pacjent spotyka się z:

- onkologiem,
- pielęgniarką onkologiczną lub pielęgniarką specjalistą,
- specjalistą farmaceutą.

W niniejszej broszurze osoby te nazywamy odpowiednio: lekarzem, pielęgniarką lub farmaceutą.

W dniu podania każdego leku lub wcześniej pielęgniarka albo pracownik laboratorium pobiera od pacjenta próbkę krwi. Robi się to, aby sprawdzić, czy leczenie jest dla pacjenta bezpieczne.

Przed rozpoczęciem leczenia pacjent odbywa rozmowę z lekarzem, pielęgniarką lub farmaceutą. Pacjenta pyta się o samopoczucie. Jeśli wyniki badania krwi są prawidłowe, zespół apteczny przygotowuje lek do terapii celowanej.

Lek podaje się pacjentowi w formie kroplówki (wlewu dożylnego).

Normalnie pacjent przyjmuje bewacyzumab co 2 lub 3 tygodnie, w zależności od rodzaju nowotworu. Po raz pierwszy bewacyzumab podaje się powoli, w ciągu 90 minut. Jeśli nie pojawią się żadne problemy, kolejne podanie leku trwa 60 minut. Zazwyczaj później trwa to 30 minut.

Przebieg leczenia

Zazwyczaj chemioterapia jest stosowana w serii kilku cykli leczenia przez okres kilku miesięcy. Lekarz, pielęgniarka lub farmaceuta omawia z pacjentem plan leczenia.

Skutki uboczne

Opisujemy tutaj najczęściej występujące skutki uboczne leczenia. Przedstawiamy również niektóre z rzadziej pojawiających się skutków ubocznych.

U danego pacjenta mogą wystąpić niektóre z opisanych tutaj skutków ubocznych, jednak mało prawdopodobne jest, że wystąpią u niego one wszystkie. Pacjent może doświadczyć pewnych skutków ubocznych, również tych rzadziej występujących, które nie są tu wymienione.

Inne rodzaje leczenia nowotworu mogą wywołać inne skutki uboczne. Jeżeli pacjent jest również poddawany innemu leczeniu onkologicznemu, może mieć inne skutki uboczne.

O zaobserwowanych skutkach ubocznych należy zawsze poinformować lekarza, pielęgniarkę lub farmaceutę. Mogą oni:

- przepisać leki, które pomogą ograniczyć niektóre ze skutków ubocznych;
- udzielić informacji na temat łagodzenia skutków ubocznych.

Ważne jest, aby przyjmować leki ściśle według zaleceń. Dzięki temu jest bardziej prawdopodobne, że będą skuteczne.

Poważne i zagrażające życiu skutki uboczne

Niektóre metody leczenia nowotworów mogą mieć poważne skutki uboczne. Czasami mogą być one zagrożeniem dla życia. Lekarz, pielęgniarka lub farmaceuta może wyjaśnić ryzyko wystąpienia takich skutków ubocznych u danej osoby.

Kontakt ze szpitalem

Lekarz, pielęgniarka lub farmaceuta przekażą pacjentowi całodobowe numery do szpitala. Jeśli pacjent poczuje się źle lub będzie potrzebować porady, może zadzwonić pod podane numery o dowolnej porze dnia lub nocy. Należy zapisać te numery w telefonie lub trzymać je w bezpiecznym miejscu.

Więcej informacji

Nie możemy wymienić wszystkich możliwych skutków ubocznych tego leczenia. Istnieją pewne rzadko występujące skutki uboczne, które nie zostały tutaj przedstawione. Szczegółowe informacje można znaleźć w [elektronicznym Kompendium leków \(eMC\)](#).

Skutki uboczne występujące podczas leczenia

Niektóre osoby mogą doświadczać skutków ubocznych w trakcie opisanego tutaj leczenia lub krótko po jego zakończeniu.

Reakcja alergiczna

Niektórzy pacjenci wykazują w trakcie leczenia reakcję alergiczną na opisany tutaj lek. Niektóre z możliwych objawów reakcji alergicznej:

- uczucie gorąca lub rozpalenie widoczne na twarzy,
- dreszcze,
- świąd,
- wysypka na skórze,
- zawroty głowy lub nudności,
- ból głowy,
- uczucie duszności lub świszczący oddech,
- obrzęk twarzy lub ust,
- ból pleców, brzucha lub w klatce piersiowej.

W trakcie leczenia pielęgniarka kontroluje stan pacjenta pod kątem ewentualnych oznak reakcji alergicznej. Jeśli pacjent poczuje się źle lub wystąpi u niego którykolwiek z powyższych objawów, powinien niezwłocznie poinformować o tym pielęgniarkę. W przypadku wystąpienia reakcji alergicznej personel medyczny może szybko wdrożyć odpowiednie leczenie.

Czasami reakcja występuje kilka godzin po zabiegu. W razie wystąpienia powyższych objawów lub złego samopoczucia po przyjeździe do domu pacjent powinien natychmiast skontaktować się ze szpitalem, dzwoniąc pod podany całodobowy numer telefonu.

Częste skutki uboczne

Ryzyko infekcji

Opisany tutaj lek może zmniejszyć liczbę krwinek białych. Komórki te zwalczają infekcje. Jeśli liczba białych krwinek jest niska, zwiększa się podatność na infekcję. Niski poziom krwinek białych to tzw. neutropenia.

Gdy poziom krwinek białych jest niski, infekcja może okazać się bardzo poważna. W przypadku wystąpienia infekcji należy jak najszybciej przystąpić do jej leczenia. Jeśli u pacjenta wystąpią którekolwiek z poniżej wymienionych objawów, powinien natychmiast skontaktować się ze szpitalem, dzwoniąc pod całodobowy numer telefonu:

- temperatura powyżej 37,5°C,
- temperatura poniżej 36°C,
- złe samopoczucie, nawet przy prawidłowej temperaturze ciała,
- objawy infekcji.

Objawy infekcji to między innymi:

- dreszcze i drżenie,
- ból gardła,
- kaszel,
- duszności,
- biegunka,
- konieczność częstego oddawania moczu lub dyskomfort w trakcie oddawania moczu.

Ważne jest, aby postępować zgodnie z wszelkimi zaleceniami zespołu onkologicznego.

Podczas leczenia wykonuje się regularne badania krwi. Jeśli poziom krwinek białych jest niski, lekarz może wstrzymać podanie leków do czasu podwyższenia się poziomu tych krwinek. Czasami zmniejsza dawkę leku.

Anemia (niski poziom krwinek czerwonych)

Opisane tutaj leczenie może zmniejszyć liczbę krwinek czerwonych. Krwinki czerwone transportują tlen po całym organizmie. Jeżeli liczba krwinek czerwonych jest niska, nazywa się to niedokrwistością (anemią). Pacjent może doświadczać:

- wyraźnego spadku energii,
- braku tchu,
- zawrotów głowy.

Jeśli u pacjenta wystąpią wyżej wymienione objawy, powinien natychmiast skontaktować się ze szpitalem, dzwoniąc pod całodobowy numer telefonu. Pacjent może wymagać leczenia anemii. W razie znacznej anemii może zaistnieć potrzeba podania mu kroplówki uzupełniającej poziom krwinek czerwonych. Nazywa się to transfuzją krwi.

Krwawienie

Bewacyzumab może niekiedy wywoływać krwawienie, np.:

- krwawienie z nosa,
- krwawienie z dziąseł,
- plamy krwi lub wysypki na skórze.

Jeśli przyjmuje się leki, które mogą wywoływać krwawienia, należy o tym poinformować swojego lekarza. W przypadku wystąpienia nietypowego krwawienia należy natychmiast skontaktować się z lekarzem.

Wysokie ciśnienie krwi

Bewacyzumab może podwyższać ciśnienie krwi. Mówi się wówczas o nadciśnieniu. Podczas leczenia pielęgniarka regularnie kontroluje ciśnienie krwi pacjenta. Należy informować lekarza o bólach głowy, krwawieniach z nosa i zawrotach głowy. Może on przepisać tabletki na obniżenie ciśnienia krwi.

Nudności

Przez kilka dni po przyjęciu leku pacjent może odczuwać nudności. Należy poinformować o tym lekarza. Może on przepisać leki przeciwwymiotne, aby zapobiec lub ograniczyć występowanie tych objawów. Leki te należy przyjmować ściśle według zaleceń pielęgniarki lub farmaceuty.

W przypadku nudności należy pić płyny małymi łykami i często spożywać niewielkie porcje jedzenia. Jeśli pacjent w dalszym ciągu odczuwa nudności lub wymiotuje częściej niż raz na 24 godziny, należy jak najszybciej skontaktować się ze szpitalem. Personel medyczny udzieli porady i może przepisać inny lek przeciwwymiotny, który będzie skuteczniejszy.

Ból brzucha

Niektóre osoby doświadczają bólu brzucha lub dyskomfort w tej strefie. Jeśli tak jest, pacjent powinien poinformować o tym lekarza.

Bewacyzumab może spowodować powstanie otworu (perforacji) w ścianach jelita. Prawdopodobieństwo tego zjawiska jest większe, jeśli pacjent leczony jest także radioterapią okolicy miednicy (dolnej partii brzucha). W razie wystąpienia silnego bólu brzucha oraz nudności i wymiotów należy natychmiast skontaktować się z lekarzem. Bardzo ważne jest też poinformowanie lekarza w przypadku:

- krwawienia z odbytu lub czarnych stolców,
- wymiotowania krwią,
- wymiotów, które wyglądają jak fusy kawy.

Biegunka

Przyjmowanie opisanego tutaj leku może wywoływać biegunkę. Biegunka oznacza wydalanie większej niż zwykle ilości stolca (kału) lub oddawanie stolców wodnistych albo luźnych. Można odczuwać również skurcze żołądka. Jeśli pacjent ma stomię, może ona być bardziej aktywna niż zwykle.

Jeżeli pacjent oddaje luźne stolce 3 lub więcej razy na dzień i nie jest to dla niego typowe, powinien jak najszybciej skontaktować się ze szpitalem, dzwoniąc pod całodobowy numer telefonu. Należy postępować według otrzymanych zaleceń dotyczących:

- przyjmowania leków przeciwbiegunkowych,
- picia dostatecznej ilości płynów w celu nawodnienia organizmu oraz uzupełnienia soli i minerałów,
- zmian w diecie, które mogą być pomocne.

Lekarz może również poprosić pacjenta o próbkę kału do zbadania w kierunku infekcji.

Zaparcia

Opisane tutaj leczenie może wywoływać zaparcia. Zaparcie oznacza niemożność oddawania stolca tak często, jak zwykle. Czynność ta może być trudna lub bolesna. Oto kilka rad, które mogą pomóc:

- Należy pić co najmniej 2 litry (3½ pinty) płynów dziennie.
- Należy jeść produkty spożywcze zawierające duże ilości błonnika, takie jak owoce, warzywa i chleb pełnoziarnisty.
- Należy regularnie wykonywać niezbyt forsowne ćwiczenia fizyczne, takie jak krótkie spacer.

W przypadku zaparc należy poprosić personel szpitalny dyżurujący na całodobowej infolinii o poradę. Mogą oni podać środki przeczyszczające, które złagodzą dolegliwości.

Jeśli pacjent nie oddał stolca od ponad dwóch dni i wymiotuje, należy natychmiast zadzwonić pod otrzymany numer całodobowy.

Uczucie zmęczenia

Uczucie zmęczenia jest częstym skutkiem ubocznym tej terapii. Często nasila się ono pod koniec leczenia i utrzymuje przez kilka tygodni po jego zakończeniu. Nie należy się spieszyć i powinno się planować dni tak, aby mieć czas na odpoczynek. Niezbyt forsowne ćwiczenia, na przykład krótki spacer, mogą pomóc złagodzić uczucie zmęczenia.

W razie odczuwania senności nie należy prowadzić pojazdów ani obsługiwać maszyn.

Bóle głowy

Opisane tu leczenie może wywoływać bóle głowy. Jeżeli pacjent odczuwa bóle głowy, powinien zawsze poinformować o tym lekarza, pielęgniarkę lub farmaceutę. Może od nich uzyskać porady na temat środków przeciwbólowych, które mogą mu pomóc. Należy ich powiadomić, jeśli ból głowy nie ustępuje lub nasila się.

Ból w jamie ustnej

Pacjent może doświadczać bólu w jamie ustnej lub mogą w niej powstawać owrzodzenia. Powoduje to zwiększoną podatność na infekcje jamy ustnej. Zęby lub protezy należy myć miękką szczoteczką rano i wieczorem oraz po posiłkach. W przypadku bólu w jamie ustnej należy:

- powiedzieć o tym pielęgniarce lub lekarzowi – mogą oni zalecić płyn do płukania jamy ustnej lub odpowiednie leki,
- postarać się pić dużo płynów,
- unikać alkoholu, tytoniu i pokarmów, które mogą podrażniać jamę ustną.

Brak apetytu

Opisane tutaj leczenie może mieć wpływ na apetyt. Nie należy martwić się w przypadku utraty apetytu trwającej jeden lub dwa dni. Jeśli jednak apetyt nie wróci po kilku dniach lub pacjent chudnie, należy powiedzieć o tym lekarzowi, pielęgniarce lub farmaceucie. Mogą oni udzielić porad w tym zakresie. Mogą zalecić pacjentowi przyjmowanie suplementów diety lub napojów albo zasugerować zmianę diety lub zwyczajów żywieniowych.

Zaburzenia smaku

Niektóre rodzaje jedzenia mogą wydawać się bez smaku lub smakować inaczej. Należy próbować różnych potraw, aby znaleźć takie, które smakują najlepiej. Pacjent może również odczuwać gorzki lub metaliczny posmak w ustach. Lekarz, pielęgniarka lub farmaceuta mogą udzielić porady w tym zakresie. Pomocne może być:

- ssanie kwaśnych cukierków lub landrynek bez cukru,
- spożywanie zimnych artykułów spożywczych,
- jedzenie świeżych owoców o wyrazistym smaku.

Zaburzenia smaku ustępują zazwyczaj po zakończeniu leczenia. Mamy więcej informacji dotyczących radzenia sobie z zaburzeniami smaku.

Wpływ na nerki

Przyjmowanie bewacyzumabu może niekiedy mieć wpływ na funkcjonowanie nerek. Aby sprawdzić, czy nerki funkcjonują prawidłowo, przeprowadza się badania moczu i krwi. Jeśli badanie wykaże dużą ilość białka w moczu, pacjent może zostać skierowany na inne badania, aby sprawdzić funkcjonowanie jego nerek.

Ból mięśni lub stawów

Podczas przyjmowania opisanego tutaj leku można odczuwać ból stawów lub mięśni. Jeżeli to się dzieje, należy zgłosić ten fakt lekarzowi, który może przepisać środki przeciwbólowe. Należy poinformować lekarza, jeśli ból nie ustąpił.

Drętwienie lub mrowienie w rękach lub stopach (neuropatia obwodowa)

Opisane tutaj leczenie może mieć wpływ na unerwienie palców dłoni i stóp. Może to prowadzić do drętwienia, mrowienia lub bólu w rękach lub stopach. Jest to tzw. neuropatia obwodowa. Pacjent może mieć trudności z wykonywaniem zadań wymagających precyzji, takich jak zapinanie guzików czy wiązanie sznurówek.

Jeżeli pacjent ma takie objawy, powinien zawsze poinformować o tym lekarza, pielęgniarkę lub farmaceutę. Niekiedy w takiej sytuacji trzeba zmienić lek lub dawkę leku. Objawy te zazwyczaj ustępują powoli po zakończeniu leczenia. W przypadku niektórych osób utrzymują się jednak jako długoterminowe skutki uboczne leczenia.

Zmiany skórne

Przyjmowanie bewacyzumabu może mieć wpływ na skórę. Skóra może stać się sucha, zaczerwieniona oraz może swędzieć. Wszelkie zmiany skórne należy zawsze zgłaszać lekarzowi lub pielęgniarce. Mogą oni udzielić porady i przepisać odpowiednie kremy lub leki. U niektórych osób może zmienić się nieco kolor skóry. Zmiany skórne są zazwyczaj tymczasowe i ustępują po zakończeniu leczenia.

Zespół ręka-stopa (erytrodyzestezja dłoniowo-podeszwowa)

Opisane tutaj leczenie może mieć wpływ na wewnętrzną część dłoni i podeszwy stóp. Taki stan nazywa się erytrodyzestezją dłoniowo-podeszwową lub zespołem dłoniowo-podeszwowym.

Jeśli pacjent ma jasną skórę, te obszary mogą się zaczerwienić. Jeśli pacjent ma czarną lub ciemną skórę, te obszary mogą stać się ciemniejsze.

Skóra wewnętrznej strony dłoni i podeszew może:

- być bolesna,
- być wrażliwa na dotyk, swędzieć lub puchnąć,
- łuszczyć się, pękać lub mogą pojawić się na niej pęcherze.

Jeśli u pacjenta wystąpi którykolwiek z wyżej wymienionych objawów, powinien natychmiast skontaktować się ze szpitalem, dzwoniąc pod całodobowy numer telefonu. Pracownicy szpitala mogą udzielić porad w tym zakresie. Jest to szczególnie ważne, jeżeli pacjent ma uszkodzoną skórę lub chodzenie sprawia mu trudność. Pracownicy szpitala mogą przepisać kremy i leki, które pomagają łagodzić te objawy.

O swoje stopy i dłonie można zadbać w następujący sposób:

- chłodzić ręce i stopy, myjąc je w zimnej wodzie,
- regularnie delikatnie nawilżać dłonie i stopy,
- w trakcie wykonywania prac domowych lub ogrodowych chronić dłonie, nosząc rękawiczki,
- nosić nieobciskające bawełniane skarpety i unikać ciasnych butów i rękawiczek.

Wydzielina z nosa

Pacjent może mieć zapchany nos lub wydzielinę w nosie. Należy poinformować o tym lekarza. Może on przepisać leki, które pomogą.

Kaszel i duszności

Pacjent może mieć kaszel lub uczucie duszności. Należy poinformować o tym lekarza.

Problemy z oczami

Leczenie opisanym tutaj lekiem może spowodować łzawienie. Lekarz może przepisać krople do oczu, które złagodzą te objawy. Wszelkie zmiany widzenia należy zawsze zgłosić lekarzowi lub pielęgniarce.

Zmiany głosu

Przyjmowanie opisanego tutaj leku może powodować zmiany głosu lub chrypkę. Jeśli pacjenta to niepokoi, powinien porozmawiać o tym z lekarzem.

Zmiany w funkcjonowaniu serca

Opisane tutaj leczenie może mieć wpływ na serce. Należy natychmiast poinformować lekarza w przypadku:

- uczucia, że serce bije zbyt szybko,
- bólu w klatce piersiowej lub trudności z oddychaniem,
- opuchlizny kostek.

Mogą to być oznaki, że bewacyzumab wpływa na pracę serca.

Rzadziej występujące skutki uboczne

Ryzyko wystąpienia zakrzepu

Bewacyzumab może zwiększać ryzyko powstania zakrzepów. Objawy zakrzepu to między innymi:

- pulsujący ból, zaczerwienienie lub opuchlizna nogi albo ramienia,
- nagły atak duszności lub kaszlu,
- ostry ból w klatce piersiowej, który może pogarszać się, gdy pacjent kaszle lub bierze głęboki wdech.

W razie wystąpienia któregokolwiek z wyżej wymienionych objawów należy natychmiast skontaktować się ze szpitalem, dzwoniąc pod otrzymany całodobowy numer telefonu. Jeśli nie można połączyć się z lekarzem, należy zadzwonić pod numer **111**, pod którym można uzyskać pilną poradę w ramach NHS.

Zakrzep może zwiększyć ryzyko wystąpienia udaru mózgu. Objawy udaru mózgu obejmują:

- osłabienie lub drętwienie po jednej stronie ciała,
- niewyraźną mowę lub dezorientację.

Należy natychmiast skontaktować się z lekarzem, jeśli pacjent lub znana mu osoba zauważy którykolwiek z tych objawów.

Wolne gojenie się ran

Podczas leczenia bewacyzumabem rany mogą się wolniej goić. Należy natychmiast skontaktować się z lekarzem, jeśli rana nie chce się goić lub wygląda na zainfekowaną.

W razie konieczności przeprowadzenia operacji pacjent przestaje przyjmować bewacyzumab około cztery tygodnie przed operacją. Po pełnym zagojeniu się rany leczenie można wznowić.

Zablokowanie jelita

Niekiedy bewacyzumab może spowodować zablokowanie się (nieδροżność) jelita. Jeśli pacjent przestał oddawać stolec i ma silny ból brzucha, należy to natychmiast zgłosić lekarzowi.

Przetoka

Bardzo rzadko bewacyzumab może spowodować powstanie przetoki. Przetoka to nieprawidłowy otwór łączący dwie lub więcej części ciała. Najczęściej dochodzi do jej powstania w części ciała, w której znajduje się nowotwór.

Problemy ze szczęką lub żuchwą (jałowa martwica kości, osteonekroza)

Rzadko bewacyzumab wywołuje osteonekrozę szczęki lub żuchwy. Jest to uszkodzenie tkanki kostnej szczęki lub żuchwy i jej obumarcie. Objawy osteonekrozy obejmują:

- ból,
- opuchliznę,
- zaczerwienienie dziąseł,
- poluzowanie zębów.

W przypadku wystąpienia takich objawów należy natychmiast poinformować o nich onkologa i dentystę.

Inne informacje

Inne leki

Niektóre leki mogą wpływać na działanie opisanej tutaj terapii lub być dla pacjenta szkodliwe w trakcie jej stosowania. Należy zawsze powiedzieć lekarzowi, pielęgniarce lub farmaceucie o wszystkich substancjach, które pacjent przyjmuje lub planuje przyjmować, w tym:

- lekach przepisanych przez lekarza,
- lekach zakupionych w sklepie, aptece lub online,
- witaminach lub suplementach,
- lekach ziołowych albo terapiach uzupełniających lub homeopatycznych,
- narkotykach rekreacyjnych, takich jak marihuana.

Szczepienia

Lekarze zazwyczaj zalecają, aby osoby chorujące na raka szczepiły się przeciwko grypie i koronawirusowi (COVID-19). W ten sposób ogranicza się ryzyko poważnych chorób w wyniku zarażenia wirusem. Szczepionki te są odpowiednie dla większości osób, w tym dla osób z osłabionym układem odpornościowym.

Jeśli układ odpornościowy jest słaby, należy unikać szczepionek żywych. Jest to spowodowane tym, że mogą one wywołać złe samopoczucie. Szczepionki żywe, takie jak szczepionka przeciwko żółtej febrze, zawierają bardzo słabą wersję choroby, przeciwko której są podawane. Ważne jest, aby poprosić lekarza, pielęgniarkę lub farmaceutę o poradę w kwestii szczepionek. Mogą oni wyjaśnić, czy szczepionki są dla pacjenta odpowiednie i kiedy najlepiej je przyjąć.

Antykoncepcja

Lekarz, pielęgniarka lub farmaceuta zalecą, aby w trakcie leczenia i przez jakiś czas po jego zakończeniu powstrzymać się od stosunków seksualnych, których celem jest poczęcie dziecka. Leki chemioterapeutyczne mogą uszkodzić rozwijający się płód. Ważne jest, aby używać antykoncepcji zapobiegającej poczęciu dziecka. Należy zastosować się do ich zaleceń dotyczących:

- rodzaju antykoncepcji,
- okresu po zakończeniu leczenia, przez który należy kontynuować stosowanie antykoncepcji.

Płodność

Niektóre leki przeciwnowotworowe mogą wpływać na możliwość poczęcia dziecka. W razie zaniepokojenia tym faktem należy porozmawiać o tym z lekarzem przed rozpoczęciem leczenia.

Karmienie piersią

Zaleca się nie karmić piersią podczas opisanego tutaj leczenia oraz przez pewien czas po jego zakończeniu. Jest to spowodowane faktem, iż leki mogą przedostać się do organizmu dziecka z mlekiem matki.

Lekarz, pielęgniarka lub farmaceuta mogą udzielić więcej informacji na ten temat.

Leczenie z przyczyn nienowotworowych i leczenie stomatologiczne

W razie potrzeby uzyskania pomocy lekarskiej z powodów niezwiązanych z nowotworem należy zawsze poinformować personel medyczny, że jest się objętym leczeniem przeciwnowotworowym. Należy podać dane kontaktowe onkologa prowadzącego lub zespołu onkologicznego, aby personel medyczny mógł się z nim skonsultować.

Jeżeli pacjent ma wizytę u stomatologa, powinien zawsze poinformować go o leczeniu przeciwnowotworowym. Przed wizytą u stomatologa należy zasięgnąć porady prowadzącego zespołu onkologicznego.

Nasze materiały

Bibliografia

Na stronie [elektronicznego Kompendium leków \(electronic Medicines Compendium, eMC\)](#) można pobrać ulotkę informacyjną dla pacjentów (Patient Information Leaflet, PIL), aby uzyskać bardziej szczegółowe informacje. Ulotka ta wymienia wszystkie znane skutki uboczne.

Redakcja

Nasza broszura informacyjna została napisana, przejrzana oraz zredagowana przez zespół Cancer Information Development organizacji Macmillan Cancer Support. Jej treść skonsultowano również ze specjalistami w dziedzinie medycyny oraz osobami chorymi na nowotwory.

Naszym informacjom na temat nowotworów przyznano znak jakości [PIF TICK](#). Został on stworzony przez Patient Information Forum i gwarantuje, że spełniliśmy 10 kryteriów tej organizacji w zakresie wiarygodności prezentowanych informacji na temat zdrowia.

Właściwa opieka i wsparcie dla pacjenta

Jeśli ktoś ma nowotwór i nie mówi po angielsku, może się obawiać, że to wpłynie na jego leczenie i opiekę. Zespół opieki zdrowotnej powinien jednak zaoferować każdej osobie poziom opieki i wsparcia oraz informacje, które spełniają jej potrzeby.

Wiemy, że czasami ludzie mogą doświadczać dodatkowych trudności, próbując uzyskać właściwe wsparcie. Na przykład jeśli ktoś pracuje zawodowo lub ma rodzinę, może być mu trudno znaleźć czas, aby zgłaszać się na wizyty w szpitalu. Może także martwić się o pieniądze i koszty dojazdu. Wszystko to może wywoływać stres i można nie wiedzieć, jak sobie z tym poradzić.

Pomoc jest jednak dostępna. Nasza telefoniczna linia wsparcia może zaoferować w języku dzwoniącego poradę dotyczącą takiej sytuacji. Można porozmawiać z pielęgniarkami, doradcami finansowymi, doradcami zajmującymi się świadczeniami społecznymi czy pracą zawodową. Osobom z nowotworami oferujemy także dotacje od fundacji Macmillan. Są to jednorazowe kwoty pieniędzy, które można przeznaczyć na takie wydatki, jak parking szpitalny, przejazdy, opiekę nad dziećmi czy rachunki za ogrzewanie.

Możliwość rozmowy z organizacją Macmillan w swoim języku ojczystym

Można zadzwonić do organizacji Macmillan pod bezpłatny numer 0808 808 00 00 i porozmawiać z nami w swoim języku ojczystym za pośrednictwem tłumacza. Można porozmawiać z nami o swoich obawach i kwestiach medycznych. Po uzyskaniu połączenia telefonicznego wystarczy powiedzieć po angielsku nazwę swojego języka. Nasza infolinia jest czynna 7 dni w tygodniu w godzinach od 8:00 do 20:00.

© Macmillan Cancer Support 2024 – organizacja charytatywna zarejestrowana w Anglii i Walii (261017), Szkocji (SC039907) oraz na Wyspie Man (604), działająca także w Irlandii Północnej. Spółka z odpowiedzialnością ograniczoną do wysokości gwarancji, zarejestrowana w Anglii i Walii pod numerem 2400969. Numer rejestracyjny spółki na Wyspie Man: 4694F. Adres siedziby: 89 Albert Embankment, London SE1 7UQ. Numer VAT: 668265007

Dokładamy wszelkich starań, aby przekazywane przez nas informacje były dokładne, jednak nie można zakładać, że odzwierciedlają one obecny stan badań medycznych, który nieustannie ulega zmianom. Osoby, które martwią się swoim stanem zdrowia, powinny skonsultować się z lekarzem. Organizacja Macmillan nie ponosi odpowiedzialności za żadne szkody wynikające z nieścisłości podanych tutaj informacji lub informacji pochodzących od osób trzecich, takich jak informacje przedstawione w witrynach internetowych, do których podajemy łącza.

Data redakcji

Redakcja tekstu: 1 maja 2023 r.

|

Następna planowana redakcja tekstu: 1 maja 2025 r.

Patient Information Forum

Nasze informacje dotyczące nowotworów spełniają wymogi znaku jakości PIF TICK.

Oznacza to, że są łatwe w użyciu, aktualne i oparte na najnowszych dowodach. Więcej informacji o tym, jak opracowujemy nasze materiały, można znaleźć tutaj.